

Boerové a Angličane.

Roman z předposlední války Transvaalové v Jižní Africe od R. U. G. gards.

Jak dlouho je tomu? tážil se Kroft.

Jantjé počítal nějakou chvíli na prstech, pak vzhlédl rukou do výše čtyřikrát ji pozvedl.

"Tak," pravil, "dvacet let uplynulo. Pan Frank byl tehdy mladý, měl jenom slabý vousek na bradě. Starý Jakob kdýž obcházal s dobytkem, zanechal šest volů, kteří byli velmi hubení, u něho otce a nařídil, aby o ně pečoval, jako by jeho děti byli. Ale volové byli užárovní; jednoho rozspálil lev, druhého usmrtil had a třetí sežrat jedovatě byliny a poše. Tři pošli nemoc. Když se starý Jakob následujícího roku navrátil, byli volové rybí. Velmi ve zlobil a mělo otce tloukl až do krve. Ukázali jsme mu kosti z volů, on ale přece stále tvrdil, že jsme mu je ukradli a prodali.

"Jakub Muller měl také zástup krásných černých volů, jež miloval jako svoje děti. Šestnáct z nich bylo zle a když je zavola, přišli na ně a strkali hlavy pole jho. Byli krotci jako psi. Volové této hubení, když přišli s hor, avšak po po dvou měsících zručeneli a chtěli se prohněti, jako zvířata tohoto druhu řada činí. Za onoho času díle jedena Basutu v naší chatě, protože si zarazil trn do nohy a nemohl dále. Když Jakob muže tohoto u nás zhlédli, velice se zlobil a říká, že všickni Basutové, jsou zloději. Otce pravil k Basutuovi, že si pán přeje, aby od nás odešel. Šel ještě té noci.

Následujícího jitra byli také černí volové pryč. Zlost starý Jakob skoro sešlehl. Frank řekl k němu, že slyšel od jednoho mladého Kafra jak mň otce voly Basutuovi prodal. Byla to lež, avšak Frank nenáviděl něho otce pro jakousi dítka zulo-kaferskou.

Nejbližšího jitra, když sotva vzešel den a my ještě spali, přišli Jakob a Frank se dvěma Kafry do naší chaty, vytáhli nás z lože: starého muže, něho strýce, něho otce, mojí matku a také mne. Přivázali nás řemeny ke stromům. Potom Kafrově odešli a Jakob tážil se měho otce, kde jsou volové; otce odpověděl, že neví, pak šel Jakob kloubouk odkládal modlitbu k "velikému muži" na nebi.

Když byl hotov přišel Frank s puškou, postavil se blízko k němu otci, střílel a otce byl mrtev. K zemí padnosti nemohl poněvadž byl přivázán kož pasu ke stromu; horní část jeho těla tak se naklonila ke předu, že hlava spočívala u samých nohou. Potom nabíl pušku znovu a střílel do starého muže, něho strýce; také tento byl mrtev. Na to střílel do mé matky, avšak koule ji nemurmáta, nýbrž přerazila řemen, kterým ke stromu byla uvázána. Přehala, Frank za ní, znovu střílel a byl mrtva.

Když to se před mýma očima odehrávalo, navrátil se Frank, aby ještě mne zastřílel. By se tehdy mládek a nevěděl jsem, že jest lépe umřít, nežli jako pes žiti. Plakal jsem a o milost prosil mezi tím, co Frank hlavě nabílel.

On se ale smál a řekl, že chce Hottentoty naučiti kráti voly. Starý Jakob opět modlil se k "velikému muži" a nříkával, že je k mne mltto, že však je to vůle Pána. A pak, když Frank právě pušku nasadil a já smrtící ránu očekával, spustil ji náhle, neboť zvolna, po malou vycházalo z huštiny na návrší šestnáct černých volů! V noci prchli, někde bloudili a nyní se na vraceli. poněvadž se dosti napálili a zabodli nabažili. Starý Jakob zbledl jako stěna a škrábal se za usima; pak klel na kolena a děkoval Bohu, že má život zachránen.

V tomto okamžiku přicházela též Angličanka, matka Frank Mullera, sestoupivši a vozu, aby se přesvědčila, co střílen znamená. Když zhlédla mrtvé lidi a moje slzy, když se dověděla, co se tu stalo, tu divoce se rozhouřela, neboť když byla opitá, mřvala dobré srdce, nebyla hjašem krčovitým, že na ně na všechny přijíje pomsta a že zhnou smrti krvavou. Pak vzala nůž, uřízla mne, avšak Frank trval na tom, že mne zastřílel, abych nemohl nic prozraditi.

Přehal jsem odtud, utíkal jsem v noci a za dne jsem se obával pronásledování.

Přišel jsem konečně do Natalu, am jsem zůstal a pracoval, až země ztala se anglickou. Pan Kroft mě najal abych mu vůzje Maritzburga dopravil; zle našel jsem Franka,

jenž tu ne daleko žije. Vypadá mnohem větší nežli tehdy; jinak, až na vous, docela stejný.

"To, pane, jest pravda, úplna pravda a proto nenávidím Franka poněvadž mi zastřílel otce a matku, a Frank nenávidí mne, protože nemámže zapomenouti, že to učinil a protože jsem to viděl".

Tím skončil Jantjé svoje vypravování, pak ubožák tlačil svůj starý promáčený klobouk, za jehož páskem vězelo několik pístrosích pár, stál je přes asi a počal dělati kolem sebe kruhy dlouhými prsty. Jeho pohledy pohlíželi na sebe; nepochylovali o pravdivosti této brozně události; způsob, jakým byla vypravována, vtiskl jí znamenitý pravdy a mimo to dva z nich podobné historické již slyšeli.

"Vypravoval jsi," poznamenal konečně starý Silas, "že padne na oči kletba a že umrou smrti krvavou Měla pravdu. Před dvacíti lety byl Jakob Muller se svojí paní na tomto státku zástupem Kafra ussurčen. Svěho času působil to mnoho povyku, jak se pamatují. Frank lam tehdy nebyl, neboť právě se nalézal na lovu a tím smrti unikl. Zlílel po otci všechny farmy a veškerý dobytek n odstěhoval se sem."

"Tak!" pravil Hottentot, neprozrazuje ani nejmenší známky překvapení. "Já věděl, že tak stane, neboť jsem pozoroval, že se v pán bíl, mlaví vždy pravdu, neboť jinak byl dábel. Lidé, ve kterých je dábel, mlaví vždy pravdu, neboť jinak by neomhau. Starý čarodějník mne učil, značiti životní kruh muže pašlivou slava k tomu říkat. Až zle lží v cestě kamen, konce nechtějí se stýkati. Nohou kamen odstránil a konce se sejdou. Tak j to s Frankem; jednoho dne vystup j př kámen a konce se dotknou na vzájem a on zemře smrti krvavou. Dábel, jenž byl v Angličanech, to řekl a řábové nemohou lháti ani jen polovičně pravdu mluvíti Nyní jedu nohou přes kruh a on mizí. To znamená, že umře-ti v krvi, bude zapomenut. Ano i jeho hrob bude rovný."

Nyní Jantjé stálí žlutý obličej k úsměvu posklébenu a klidným ptal se hlasem: "Přeje si pán, abych někdy kobyle dal dvě otepi zeleného kraviva?"

X

John unikl nebezpečí.

Následujícího pondělka jel John s Jantjém z Moiofonteinu na statek Ilanese Coetzee na lov.

Kolem půl deváté přijel k statku a soužil z rozsávených zde vozů a koní, že není jediným hostem. A skutečně prvou osobou, kterou potkal, když blížil přjel, byl jeho nejnovější vyživitel, Frank Muller.

"Heďte, pane," pravil Jantjé, "tam jest Frank Muller a mluví s jedním Basutu."

John, jak se dá pochopiti, nebyl tímto setkáním příliš potěšen. Nemohl tohoto muže ani snésti, od minulého pátku ale, kdy vypravoval Jantjé svoji událost, jím co nejlhoběji pohrdal. Seskočil s vozu a hodlal vstoupiti do domu ze zadu, aby se Mullerovi vyhnu. Ten jej ale zablůděl a s největší vřidností k němu pospěchal.

"Jak se vám daří, kapitáne?" tážal se, z daleka mu podáváje ruku k tomu, že John toliko dotekl. "Přišel jste sem tedy, aby se s paneem Coetzem súsastil honby? Chcete asi nam, transvaalským, ukázati jak se střílí, že ano? Než, kapitáne, nestájte tak naškrobeni, jako byste měli v hrde lineal. Vím, nač myslíte: na tu hloupou událost ve Wak kerstromu, jež stala se minulého pátku? Právě vám chci pověděti, jak se ta věc má. Neměl jsem tehdy pravdu a neostýchám se pověděti to jako muž muž v tvář. Pil jsem o nějakou sklenici více, to jest to celé a nevěvil jsem dobře, co dělám. Musíme zde žiti jako soudedě vedle sebe, všecko zapomenouti a jako bratři jednati. Já nikdy nic neopírám, nikdy. Není to vůle Páně, něco splácti. Setřete celou tu historii se sebe a zapomeněte na všechny příběhy a jako by to bylo nic. Kdyžby nebylo to malé opice," pravil a ukazoval na Jantjé, "jez opedál držel koně, "bylo by se to nikdy nebylo stalo a neuf také v pořádku, když dva křestané padnou ve spor po toho, kdo křestanem není."

Tuto dlouhou řeč pronášel Muller ve větách dobře sestavených, a jak jako odtíká školák těžce nastudovanou lekcí. Při tom nepokojně přestupoval brzy levou brzy pravou

nohou a jeho zraky tékaly po zemi, jako by něčo hledal. John, jenž klidně před ním stál a ledovým mlčením domluviti jej nechal, byl přesvědčen, že tato řeč byla ke dnešní příležitosti připravena.

"Pane Mullere, nepřejí si, žiti s někým ve sváru," odpověděl konečně. "Přu se jím tepdy, jsem li k tomu donucen, ale pak," dodal od hodlač, "činím také co mohu, aby spor po souperé dopadl nepřítelmě. Posledně doručil jste nejprve u mého sluhu, potom na mne. Těš se nahlížíte, že to nebylo příslušné a tlm, myslím, slepou co mne, že uslížíte, že to nebylo příslušné a se dotýče, jest neblaha ta vše od-beta." Po těchto slovech se obrátil John a šel do domu.

Muller doprovázel jej až k Jantjé jenž stál u koni; zde zůstal státi a hodil Hottentotovi dva šilinky.

Jantjé drzel jednoho rouno koně a v druhé měl svoji druhou bíl s památnými vroučky, již stále s sebou nosil. Aby mohl mince zvednouti, pustil hái a ostré oko Mullerovo se ostře vobroučky; sehnul se, zvedl ji a prohlížel jí.

"Hochu, co to znamená?" tážal se, ukazuje na řadu velikých vrubů i malých vroučků, na nichž pozdváhal, že již před lety musly býtí vřezány.

Jantjé plaše dotekl se svého klobouku a peníze pevně v ruce sevděl. Myslelka, že dáře je vrhem jeho nejražích bystostí, nechtěla být i jeho očím méně cenným. Mravní sebevdomf není u Hottentotů značn vyznamo.

"Páne," na holi počítám," pravil se zvláštním posuňk. Když něčo Jantjé tluče, vyráže Jantjé vrouček a každé noci, když jde spát, popatří na něj a řekne: Jednoho dne udeřít toho, kdo zasadil tu ránu, dvakrát. Vidíte, pane, jak řada jest dlouhá. Přijdo den, kdy to všecko splatím, pane Franku!"

Muller rycele hodil hái k zemi a následoval John do domu. Byla to lepší budova, nežli jaké Boerové obyčejně mřaví, a obydelčí světice — ačkoli neměla podlahy ani dlažby, jestliže směs z hnoje za dlažbu považovati neze — nýbrž pokryta rohožkami z koží sajčích. Uprostřed stál stál a kolem něho sedadla pokryta kožešinami.

Na konci světlice seděla teta Coetzeová, choť starého Ilanese, po veliká a silná paní, jež učky byla hezká. Na ostatních sedadlech byl asi tucet Boerů, kteří drzeli mezi kolennama pušky.

Johnovi, když vstoupil, bylo nápadno, že na tvářích všech obyčejně se výraz, jako by jeho příchodem nebyli valně potěšeni. Zlálo se mu dokonce, že jeden mladík seoptsal svému sousoodovi: "Prokletý Angličan." Slova tato bylo slyseti dosti patrno.

Starý Coetzee přicházel Johnovi vstříc. Pozdravil jej srdečně a vyjmenoval své děrný, hezké a na Holanďany elegantně obléčené dívky, aby podaly kapitanovi káva.

Po té John podle zvyku boerského obcházal společnost a tiskl všem, nejprve paní demu ruku. Oni nepovstali — není to zvykem — nýbrž natáhly svoje vice méně vlbké pracky a polohaběly řekl "daag", co znamená "dobrý den".

Pro toho, kdo není tomu zvyklý, je to nepřijemná ceremonie. John již skoučel i pil káva, a po které nikterak netoužil.

"Kapitáne jest červenokabátník," počala stará Coetzeová tázavým tónem, avšak přece s takeovou jistotou, jako by si byla vědoma pravdivosti těchto slov.

John přisvědčil. "Proč pak přišel kapitan do této země? Či jest vydědancem?"

Celá společnost pozorně naslouchala otázek hostitelky a hned zase obrátila hlavy k Johnovi, aby dobře vyslechla odpovědi.

"Nikoli; přišel jsem, abych se Silasem Kroftem spravoval statek." Všeobecný úsměv neclavěry. Zláž mže červenokabátník správovali statek? Zamáje nikoli!"

"Anglická armáda čítá tři tisíce mužů," hlasalí stará Brouw tónem vřestekým a vřhla přisř pohled na vlka v kůži beranů, na muže krve prolití, jenž tvrdil, že chce provozovati hospodařství.

Opětě všecku hledlo na Johna a ledovým mlčením očekávajíco, co odpoví.

"Ve stále armádě anglické jest více nežli sto tisíc mužů a zrovna tolik v indické, k tomu pojí se ještě dvakrátě tolik dobrovolníků,"

odpovídal John hlasem trochu po drážlěným.

Tento výrok byl přijat se všeobecnou neclavěrou.

"Anglická armáda čítá tři tisíce mužů," opakovala stará dáma se zdrcujícím jstotou.

"Ano, ano!" potvrzoval, ve sboru mladší lidé.

"Anglická armáda čítá tři tisíce mužů," prohlášovala paní domu vítězoslavně. "Jest — li kapitan prav, že jest jich více, pak lze. Jest docela pochopitelné, že o své armádě nemožné pravdu. Bratr mého děia byl za časů gubernéra Smitha v Kapském městě viděl všecko anglickou armádu. Vojáků počítal; bylo jich zrovna třítisíce. Právím, armáda anglická čítá tři tisíce mužů."

"Ano, ano!" zavznělo ve sboru a John strnule prohlížel na strašnou ženu.

"Koliká mžlá n vaíte vy, kapitáne?" tážala se po chvíli slavnostně ofio mřen.

"Sto," odpovídal John podrážděně. "Děvče," řavila stará panka jedno ze svých deer, "chodila jsi do školy a učila jsi se počítati?"

Kolikrát je sto obsaženo ve třech tisících?"

Takto oslovená mladá dáma se zachochla rozpáčit a pohlížela na mladého Boera, dávající na jevo práni, aby jí pomohl; ten se však usmívav pohrdlivě; potom zakroutil smůně hlavou, aby jí naznačil, to že je tajemství, no něhož vníkatí není radno. Takto sama na sebe poukázána zablubala se slečna dosložitě počítám, při němž prsty její hrály vynikající úlohu. Konečně slavno oblašovala, že sto jest obsaženo ve třech tisících šestadvaceti.

"Ado, ano, potvrzoval sbor, "zrovna šestadvacetkrátě."

"Kapitáne" počala s tvářností vřestkyně starší dáma, "ve šestadvaceti nás anglické armády a on tvrdí, že přišel strýje Silasovi Kroftovi pomáhat zpravovávati statek. On praví," pokračovala s tónem podobným bouři zuřila, sedělí členové rodiny živoustka Arnosta Schmiedta v Kolontzké ulici po večeru u stolu a naslouchali hře destilátě dve ručky paní Schmiedtovy a cetera. Jehož poněkud pokoj o zářil oslnujícím světlem a strašivá rána ofřála vzduchem: hrom uhořdi do pokoje. Blesk vjel právě na stolek na němž cítera spočívala, přitážen by kovovými součástkami. Nad stuanami nástroje po několika okamžicích se zachvívalo modravě červené světlo, které naš rukama dítčiny málo viditelné. Struny oterý dostaly se do chvějivého pohybu a zuřily v tichých okordech. Blesk jel pak, ani nejmenší školy neuzpůsobiv, podlahou do země."

Znamá vysoká, neobyčejně špičatá věž v Brně, kostele svatého Jakuba, která všeobecně zove se "parotkem" a jest typickým příznakem Brna, byla valně poškozena. Za úcelem opravy její zbudováno ovlo obrovské lešení, jež stálo 20.000 k. 6. října konala se úřední komise, která pátrala, jak mnoho jest věž poškozena, má-li se zachovati dosavadní konstrukce věže, co se má učiniti, aby se přešedlo poškozenu věž a konečně zdani jest ležení na věži pevná a bezpečné. 50 m. vysoké lešení má 17 pater, jest nad hodinami 12 a půl m. široké, u špičce pak 4 m. široké. Při stavbě lešení toho, s jehož špiče až na zemi trvá sestup čtyř hodin, zaměstnáno bylo denně 20 dělníků. Při ohledání se ukáže, že podpěrné sloupky na druhém světliku jsou prohuřty, proto musí býti špička věže až ku druhému světliku snesena: aby se přešedlo všemu neštěstí, bude špiče lešením seřvena. Obecni zastupitelstvo nyní rozhodne jaký má býti další osud budoucí úpravy této protivuhodnězvláštní věže brněnské.

* Z Motýčína u Slaného se pře: Dne 5. října vznikl u nás o půlnoční oheň, který strávil tři domy. Způsobená škoda pač se na 15.000 zl. Poškozen j sou jen v části pojištění.

* V kolce u dříví dragounských kasáren v Brandýse nad Labem oběsil se dragoun J. Hlaváček z Čišovic u Smetcova. Mladý muž nastoupil vojenskou službu teprvé před pět dní a stále si svým soudruhům stěnovl, že se mu po domové stýská a že na vojné nezvykne. V pole dne byl pohřben a voják se domů naví, že uprel. K večeru pak našli v kolce již studeného, pověšeného na řemeně.

Již dospěla zvířata k nim na dotěl a počala v pravém slova smý-

slu palba. Asi dvačet sajek přehala směrem k Johnovi, jenž obě rány do nich vystřelil, avšak ani jednu neneřel. Nabíl sajka padla. Na to skočil na vůz zmítal sebou tam a sem. Jeho napjetí bylo však takové, že neměl na báže času. Jantjé ovyšedl i svoji velikou dovednost v řízení vozu. Každých několik minut, když na dostřel viděl zřevě, strčil koně zpět. John seskočil a opětně střílel. Tak šlo to asi hodinu. John vystřelil sedmadvacet patron, zabil tři sajky a jednoho pak oně postřelil; pronásledovalí jej šále.

Pakon byl stělen do slabín a velmi rychle mohl ještě běžeti. Ujeli za ním několik mil, až konečně byli mu bliže. Jeli po řebenu vytřenou, John spuštil mrtvého pakone mltěj za onoho, jež postřelil. Brzy se ale přesvědčil, že to není ten; ten stal opatí s hlavou svěřenou. Jantjé poradil Johnovi, aby sechoval se za mrtvého pakone a potřelého z úkrytu zabil.

John uposlechl této rady. Dolízl po čtyřech k samotnému mrtvému mu zvířeti a již viděl, jak doběhde moči sřáliti. Najednou ale kone narazilo lo země pod jeho břichem a předněm jáejší zřyl se hluboko do půdy a pozvedl mřatek pracou. Počúeas utálí John v mření Pěkráoován.

* Z Pelhřimova se oznamuje: Několik školák z Viklatie udělalo si dne 14. m. m. oheň v blízkém lese, již žemž 7 letě ště pánce Jaková čtyřty šaty. Když to ostatní děti videly, utekly do vsi, volajíce o pomoc a ubohé děvče zůstalo samo, vydáno v šane plamenům. Než přišli lidé, bylo tak popáleno, že týž den zemřelo.

* Z Netčovic, okr. vltavotýnský se sděluje: Před několika dny zaměstnána byla doěra ronika z č. 12 v Netčovicích, Anna Houšková se svým bratrem Václavem při mláčen obilí žentourem. Nešťastně zachycena byla při vyvažování obilí ozubením kolm žentou z pravou ruku a povážíle zraněna. Houšková poskytl pomoc obvodní lékař p. MU Dr. Victor Želůzka z Týna nad Vltavou a ponechal ji v doměctm ošetřován.

* Viděnské listy zaznamenávají ná sledující přihodu: Ve středu dne 3. října večer, kdy právě nad mts tem prudká bouře zuřila, sedělí členové rodiny živoustka Arnosta Schmiedta v Kolontzké ulici po večeru u stolu a naslouchali hře destilátě dve ručky paní Schmiedtovy a cetera. Jehož poněkud pokoj o zářil oslnujícím světlem a strašivá rána ofřála vzduchem: hrom uhořdi do pokoje. Blesk vjel právě na stolek na němž cítera spočívala, přitážen by kovovými součástkami. Nad struanami nástroje po několika okamžicích se zachvívalo modravě červené světlo, které naš rukama dítčiny málo viditelné. Struny oterý dostaly se do chvějivého pohybu a zuřily v tichých okordech. Blesk jel pak, ani nejmenší školy neuzpůsobiv, podlahou do země."

"Ano, ano," přisvědčoval sbor. "Je docela přirozene, že lze," po kračovala dále; "všeckni Angličané lhau, zvláště červenokabátníci, avšak neměl by háti tak neobratně. Milého Boha musly zlobiti, slyš-ti od muže tak neobrabouco lež."

Po těchto slovech vřiazil John z domu a křel velmi hučivě; přemýšlel, jak zjednatí si má zadosťučině, neboť stal se předmětem veliké vřyzvotnosti. Nemlo přece nič příjemného byti veřejně nazvánu lhářem a to lhářem hloupým.

O minutu později objevil se starý Coetzee a klepal mu srdečně na rameno, což znamenalo u něho asi tolik, on že umí oceniti dovednost Johnovu ve lhaní, avšak druží po važují ji za nepatrnou. Připomenu, že čas k vytrhnutí na lov.

Celá společnost vstoupila do vozů a na své koně a vytrhla do pole. John zpozoroval, že Frank Muller jako obyčejně jede na svém vřauku. Když jel asi půl hodiny po cestě nevylišitelně spatřil, sehnul se první vůz, ve kterém seděl starý Hans, do šířkého pole a ostatní za ním. Jeli dále, až dospěli na vrchol výšiny, z níž otevíral se rozhled po daleké krajině. Zde zastavil Coetzee, pozvedl ruou do výše, nač i ostatní zastavili.

Když John přehlédl planinu, poznal hned toho příčinu. Asi půl míle od honě páso se veliké stádo sajek; bylo jich asi tři sta, smrdělo, jako by se zřevě hna a k nim. Byla to stádo zvířat divoké oh vzereři, nichž John sledoval nejmeně šest desát pakoňů. Po různu jeho viděti ještě mnoho jiné zvěře.

Konána volená poradla a uneseno, aby jezdi, stále nímž byl i Frank Muller, stádo obkličili a k vozům přilnali.

Následovala přestávka asi tři hodiny. John zablůd na vrcholku vřestekým a vřhla přisř pohled na vlka v kůži beranů, na muže krve prolití, jenž tvrdil, že chce provozovati hospodařství.

Opětě všecku hledlo na Johna a ledovým mlčením očekávajíco, co odpoví.

"Ve stále armádě anglické jest více nežli sto tisíc mužů a zrovna tolik v indické, k tomu pojí se ještě dvakrátě tolik dobrovolníků,"

— Jedly nebyl vyřezel, trápení, kdyby byl trápen býval zlatou žilou, světlým, jež jsou tak tučné. Baklenova Arniková mast vylečf ten nehorší případ zlaté žily a vyřezla tisíce. Též její vyřezky stí. Na prodej ve všech lékárnách za 25 e

THE MARLIN FIRE ARMS CO. NEW HAVEN, CONN.

Trpíte luhotou? Každý den nedobročinností neb luhoty lze námi novým vyhledat. Pouze luhotou nemí nejsou vyléčeni. Hučení v úlech přestane okamžitě. Poplatě váš případ. Prozkoumání a oznamení výsledků zdarma. Každý mže se doma osvědčit ústnmi výstřelí. Dir. Dalton's Azra Chac. 596 LaSalle Ave., Chicago, Ill.

Máte-li dražbu poraďte se a najmete si W.T. Buchanan Z CRETE, NEB. On má v otoru tom 26 letou zkušenost a čítá liberální ceny. V red. t. l. bude vám podáno zprávy o prázných jeho dnech.

FRANK W. BARTOS český právník Oznamuje, že otevřel svou právníkou kancelář nad obchodem pana Čerčeného a krajanům vždy správně a poctivě ve všech případechtech poroučí. Obratě se na něho s důvěrou.

B.V. KOHOUT jediný český právník Úfáduje v úřadovně velké právnické kanceláři Posově v Crete a jest zároveň residentním jednatelom North Western Assurance Co. v Londýně

DR. JOSEF ČERNÝ český lékař zabílel svou pracki zde a ordinujev lékárne Brit. Dvořákové. Office nad obchodem p. W. Čerčeného.

"AUGUST FLOWER." Jest to skutečně překvapující skutečnosti choroby jater, a žaludku. Shledal jsem u cestujících a úřadníků, kde bolest hlavy jest obyčejnou, že August Flower jest tím nejlepším lékem. On neposkojuje systém stálým jej užíváním a jest výtečný pro zakysalý žaludek. Láhvička na zkoušku zdarma u Ed. Wehna. Lék ten prodává se ve všech civilí sovaných zemí.

80 YEARS' EXPERIENCE PATENTS Scientific American. A handily illustrated weekly. Largest circulation of any scientific journal. Terms, \$3 a year in advance. Patents taken through MUNN & Co. receive special notice. Send for sample copy FREE. Address: MUNN & Co. 351 Broadway, New York Branch Office, 45 F. St., Washington, D. C.

Vaše DISKY potřeblují býti nyní náležitě broženy majlí konati dokonalo prací. Mám na ostření disků zvláštní přístroj, který pracuje vřestně. Disk nezmení svou původní barvu a jest úplně zachován a ušetřen. Za práci ručním a konám jí se sražkou 30 procent. Kdo platil drive od disku 50c, bude platit nyní pouze 35c. Každému bude správně a rychle oslouženo. FRANK ZEMAN W LIBER, NEB.

KAŽDÝ kašel a každé nastuzení mže zneči s sebou nebezpečí smrti. SEVERŮV Balsam pro Plice, zapudí nebezpečí rychlým a úplným vyčistením kaslu i nastuzení, a jich následků. 25 a 50 ct.

SEVERŮV Olej Sv. Gotharda vždy osvědčeny lék na neuralgické i reumatické bolesti, stuhlost' údů i bot v křži. 50 ct.

W. F. SEVERA, CEDAR RAPIDS, IOWA.

Kodol Dyspepsia Cure Digests what you eat. It artificially digests the food and aids Nature in strengthening and restructuring the exhausted digestive organs. It is the latest discovered digester and tonic. No other preparation can approach it in effectiveness. Instantly relieves and permanently cures Dyspepsia, Indigestion, Heartburn, Flatulence, Sour Stomach, Nausea, Sick Headache, Gastralgia, Cramps and all other results of imperfect digestion. Price 50c, and \$1. Large size contains 24 times as much. Book all about this potent medicine prepared by E. C. DEWITT & CO., Chicago.

Slovo k těm, jež trpí chronickými dlouho trvajícímí nemocmi

Upozorňujeme naše čtenáře na dr. Balger v Toledo, Ohio, jehož oznamku přinášeli jsme v posledních letech v tomto listě. Tento lékář má tu nejširší praxi lékařskou ve Spoj. Státech, jednu z nejkrásnějších lékářských síní na světě zaměstnávají celý sbor těch nejlepších lékařů co svých asistentů, an nu nemožno ku všem případům osobně dohlednouti.

On sám připravuje léky pro každou osobu a každý případ. Jeho laboratorf zásobena jest všemi léčivými bylinami, jaké věda dosud objevila. A z nich připravuje léky nemocným. Žádný lék nejez z jeho ústavu, jež nfm samým není připraven. Léky jeho jsou toliko jemu známý a užíváním jich tisíce nemocných lékaje dnes svyž život, jsouce již opuštěni ole všech lékářů privátních i nemocnicích. Dr. Balger učí pouze zastaralé nemoce chronické. Nevyléčitelné choroby neleží. On jest lékář v každém ohledu postouý a nikdy ještě nepřijal pacienta shledáv, že jest schopný léčen lomečim lékářem. On hoříte pomoci hlavně tím, jimž lékář pomoci nedovedou. Ti nechtějí mu doptiou a udají mu svou chorobu. Číte pozorně jeho obšířky na jiném místě a shledáte, že na tisíc nemocných vyléčil a losvědčel, již v tisících slová ve své úřadovně lidem poslány vysisknuté na požádání. Kdo je nemocen chorobou chronickou doptejte mu a bude vám bezplatně poradeno.

Dr. L. A. Balger Toledo, Ohio.

Uroda mluví. Přijedte a prohlédněte si úrodu obilí travin, zelenin a ovoce v zakládající se české osade v okrese Polk, Mo.

Naprosto zdravé podnělé, úrodná půda, dobré trávy, slabstak dívčí vody. Pozemky ovce družu od 1 do 10 mil od dráhy a okresního města, od 25 do 300 akr. Snížené jízdné na dráhu. Píšte, jaký pozemek si přejete. Buďte obratrem pošty sděli J. Em. KROUPA Bolivar, Polk Co., Mo.

50 YEARS' EXPERIENCE PATENTS Scientific American. A handily illustrated weekly. Largest circulation of any scientific journal. Terms, \$3 a year in advance. Patents taken through MUNN & Co. receive special notice. Send for sample copy FREE. Address: MUNN & Co. 351 Broadway, New York Branch Office, 45 F. St., Washington, D. C.

PATENTS GUARANTEED Our fee returned if we fail. Any one sending sketch and description of any invention will promptly receive our opinion free concerning the patentability of same. How to Obtain a Patent sent upon request. Patents